

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2019. április 21.
(húsvétvasárnap)**

Horváth Géza

A FELTÁMADÁS AJÁNDÉKAI

Énekek: 187; 616; 185; 438,4-5

Lekció: Jn 20,1-10

Alapige: ApCsel 3,26

Imádkozzunk!

Édesatyánk, az Úr Jézus Krisztusban, hálás a szívünk, hogy húsvétot ünnepelehetünk, Jézus Krisztus feltámadásáért dicsőíthetünk és magasztalunk Téged. Köszönjük Neked, hogy mindent a mi javunkra készítettél el már a teremtésnél, és a bűnbeesett ember számára is; ígéreteiddel, majd később a szövetséggel, az áldozatokkal kijelentettél, kiábrázoltál mindent, hogy hogyan lesz nekünk örök életünk és üdvösségünk; mi a bűnbocsánat és mi a bűnbánat; mire van szükségünk; és megmondtad nekünk, hogy minden, amire nekünk szükségünk van a lelki életünkhöz, az egyedül Tőled fog jönni. Te vagy a forrás, amely felfakad a mi szomjunkat enyhíteni, bennünket megelégtíteni.

Ezért magasztalunk, hogy egybegyűjtöttél, hogy Téged imádjunk és Téged magasztaljunk, mint akitől minden jó adomány és tökéletes ajándék alászáll. Kérünk Téged, Úr Jézus Krisztus, fogadd hálánkat, amiért vállaltad a Golgota keresztyét, a kínt, a szenvedést, a halált, és köszönjük Neked, hogy legyőzted mindezeket, mert harmadnapon feltámadtál. Beteljesült az ígélet, hogy nem maradsz a sírban. Hálásan magasztalunk Téged, hogy ilyen élő Urunk vagy ma is, azóta is, aki ráadásul még ígéreted szerint velünk vagy minden napon a világ végezetéig. Köszönjük a Te győzelmedet Úr Jézus Krisztus, és olyan nagy biztatás ez a mi számunkra, akik sokszor szenvedünk vereséget itt a bűnnel való harcban, a nehézségekkel való küzdelemben elcsüggedve és lelkünkben elalélva. Engedd, hogy bekapaszkodjunk most is az ige ígéretébe, és higgyük el, hogy ha Hozzád tartozunk, mint győztes Úrhoz, akkor mi is győztesek leszünk.

A FELTÁMADÁS AJÁNDÉKAI

Kérünk azért Téged, hogy áldd meg közösségünket, istentiszteletünket, és kérünk, hogy hirdettesd a húsvéti örömhírt, a feltámadás csodáját és evangéliumát. Jézus Krisztus nevében kérünk.

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét hallgassuk meg, és az arról való bizonyágtételt az Apostolok Cselekedetei 3. fejezetének 26. verséből: „*Isten elsősorban nektek támasztotta fel és küldte el Szolgáját, hogy megáldjon titeket azzal, hogy mindegyikőtöket elfordítja gonoszágától.*”

Kedves testvérek, az evangéliumok híradása nagypéntekről és a feltámadás napjáról összefoglalható abban, amit a Lukács evangéliumában, az emmausi tanítványok történetében olvasunk, akik egymás között arról beszélgettek, hogy mik történtek Jeruzsálemben azokban a napokban. Tulajdonképpen az evangéliumok ezt írják le, hogy mik történtek ott és akkor Jeruzsálemben, amikor Jézust megfeszítették, és rá harmadnapon reggel, amikor feltámadt a halálból. Az egész Jeruzsálem egy nagy méhkaszhoz volt hasonló akkor, és valóban sokan ezzel voltak elfoglalva, erről beszélgettek. Az emmausiak azt kérdezik Jézustól, hogy „csak te vagy jövevény Jeruzsálemben, aki nem tudod, hogy mik történtek ezekben a napokban?” Amikor Jézus, akit akkor még nem ismernek fel, beszédbe elegyedik velük, akkor nem arra irányítja a figyelmüket, hogy mik történtek Jeruzsálemben, hanem arra, hogy mik azok, amik *megírtak* Isten igéjében, a kijelentésben.

Az ember azzal foglalkozik, hogy mik történtek, és Jézus meg azzal, hogy mik vannak megírva! Az ember azzal foglalkozik, hogy „csak Te nem tudod, mi történt”; Jézus meg azzal, hogy „csak ti nem hiszitek az írásokat?” Ha megnézzük a ma keresztyénségét, akkor ezt tetten érhetjük, mert például a televízióban is olyan sokszor lehet ezekben a napokban olvasni vagy hallani a következő mondatot: A keresztyénség Jézus halálára és feltámadására emlékezik. De mi nem Jézus halálára és feltámadására emlékezünk, hanem annak az áldásait keressük! A reformátorok azt mondták: annak a hasznát kutatjuk. Ha csak emlékeznénk – és ezért volt az, hogy Zwinglinek nem adtak igazat, mert Zwingli azt mondta az úrvacsorával kapcsolatban, hogy az csak emlékvacsora, erre azt mondták a többi reformátorok: nem emlékvacsora, mi az úrvacsorának az áldását, meg az erejét akarjuk elvenni minden alkalommal! Mi nem a múltba nézünk, hanem a jelenbe és a jövőbe. Mi ne azt nézzük, hogy mik történtek akkor, hanem arra nézzünk, hogy mit kell hinnünk ezzel kapcsolatban!

Egy idős testvérünket látogattam, és ezt az igét adtam neki, amit fel is olvastam, hogy „Jézust nektek támasztván fel...” Ez azért volt nekem szokatlan, mert a Károli Bibliában úgy van, hogy „néktek támasztván”. Megnéztem az eredeti szöveget, és valóban így olvasható: néktek támasztván fel. Tehát, Péter a feltámadás tényéről beszél. Nem arról, hogy hogyan történt; hanem arról, hogy hogyan lehet ez neked személyes üzenetté. Hogy kapsz te ebből személyesen áldást, vigasztalást, figyelmeztetést? „Elsősorban néktek támasztván fel,

elküldte Szolgáját” – azt mondja itt az ige, „hogy megáldjon titeket azzal, hogy mindegyikötöket elfordítja, vagy megtéríti gonoszságából.”

Éppen ezért fontos, hogy nem csak az első szemtanúk üzenetére hivatkozunk, és nem arra vagyunk hagyatva csak, hanem mi Isten ígéjének az egész kijelentésére kell, hogy figyeljünk ezen a húsvéti ünnepen is! Olyan szépen mondja János apostol, amikor levelet ír a hívőknek, hármat is, és az első levelet szinte ezzel kezdi: amit hallottunk és láttunk, amit szemünkkel szemlélünk, amit tapintottunk, azt hirdetjük nektek. Azért, mert nekik megadatott, hogy esetleg lássák, szemléljék; nekik megadatott, hogy kézzel megfogják, az Úr Jézust érintsék; de utána minden kor nemzedékének az ige hirdetés adatik. Mi pedig „hirdetjük nektek, hogy nektek is közösségetek legyen velünk, és pedig a mi közösségünk az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal.”

Tehát úgy látszik, hogy *nem volt muszáj szemtanúnak lenni, de muszáj ma is a feltámadás evangéliumának fültanúja lenni*, mert „a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által!” Ezért, ha elolvassuk akár már a pünkösdi beszédet is, akár pünkösöd után, ahogy Péter prédikál, annak középpontjában Jézus Krisztus feltámadása van. Nem tudom, hogy hányszor mondja ezt; és ez olyan veszélyes lesz az ellenség számára, hogy rögtön el is fogják Péteréket. A 4. fejezetben így olvassuk: „...odaléptek hozzájuk a papok, a templomórség parancsnoka és a szaduceusok, akik amiatt nehezteltek, hogy a népet tanítják, és hirdetik, hogy Jézusban van feltámadás a halálból.” Tehát ha ezért neheztel az ellenség, akkor Isten gyermekeinek, úgy látszik, ezt kell csinálniuk! Innen tudják meg Péterék: akkor nagyon jó úton járunk; akkor mi nagyon jól tesszük azt, amit teszünk, ha ezért dühös az ellenség! És tudjuk, hogy le is akarják állítani őket, börtönbe is zárják őket. Megtiltják, hogy prédikáljanak Jézus nevében, és hogy hirdessék a feltámadást. Pedig az Úr Jézus Krisztus ezt mondta, hogy „hirdessétek!”

Ha visszatérek az úrvacsorára, akkor ugye nem azt mondja Jézus, hogy erre emlékezzetek, hanem azt mondja: hirdessétek az Úrnak halálát, amíg visszajön. Éppen ezért, ezt tehát hirdetni kell; nem is a tényét, hanem inkább a lényegét, amelyet így fogalmaz most meg a mai igénk, hogy „megáldjon titeket és megtérítsen gonoszságotokból.” A Cselekedetek könyvének most felolvasott ígéje nem is abban foglalható össze, hogy mi történt Jézussal a feltámadáskor, hanem abban, hogy minek kell történnie az emberben, amikor hall Jézus Krisztus feltámadásáról! Az Apostolok Cselekedetei 3. fejezetében olvashatunk az ékes kapu éktelen koldusának meggyógyításának történetéről, akit odavittek a templom bejáratához, és Péter neki mondja: ezüstünk és aranyunk nincs nekünk, de amink van, azt adjuk; a názáreti Jézus nevében kelj fel és járj! Ez az ember felkelt és járt, követte őket a templomba, és utána Péter elkezdett prédikálni.

Miért van ez így? Azért, mert a csoda nem elég az üdvösséghez! A csoda látása, a csoda megtapasztalása, hogy „lám, ez az ember most már jár, pedig eddig mindennap itt ült koldulván”; ennek a csodának a megtapasztalása nem elég a hithez! A csoda mindig csak a csodálkozáshoz elég. Péter azért kezd el pré-

A FELTÁMADÁS AJÁNDÉKAI

---

dikálni, mert, ahogy a csodálkozás kiváltója a csoda, úgy csak az igehirdetés tud hitet munkálni az emberben. Aki csodát lát, az csodálkozik; aki pedig meghallja az ígét, az hisz! Tehát, a hithez ige kell, nem elég a csoda! Pedig ma is vannak olyanok, akik csodákban bíznak, pedig tudjuk, hogy az igrén kívül nincs más kijelentés! Mégis, hányszor várta az ember: tégy nekünk csodát, majd akkor hiszünk! Dehogy hittek! Itt van a kijelentett ige; itt van a Szentírás; itt van az Isten Lelke által ihletett beszéde Istennek! Ez munkálja a hitet! És Péter apostol ezért áll ki, ezért kezd el prédikálni. Ezért prédikálunk mi is. Péter azt hirdette, hogy Jézus feltámadt.

Ebbe az igrébe bele van sűrítve az evangélium, bele van sűrítve az üdvösség útja, mert azt mondja: néktek támasztván fel, elküldte, hogy megáldjon titeket azzal, hogy mindegyikötököt elfordítson a gonoszságtól. És mi vagyunk ennek a bizonyosságai. Azért áll ki Péter, mert ő már ezt maga átélte. Péter komolyan vette a saját maga életére nézve, hogy tényleg nincs más üdvösség, és nincs más útja a hitnek, csak az, amikor valaki az igrén áll, és az Isten kijelentett szaván tájékozódik. Azt mondja: mi vagyunk ennek bizonyosságai. Péter azért áll ki, mert amikor ezek az emberek elkezdenek csodálkozni, akkor azt is mondja: jó, ha csodálkoztok, hogy ez a béna meggyógyult, mert akkor legalább megálltok egy pillanatra a nagy rohanásból, és legalább el tudom mondani nektek az ígét! Péter viszi tovább, és azt mondja: legalább a szátokba tudom adni az Isten beszédét, mert „nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden ígével, amely Isten szájából származik.”

Nézzük meg, hogy mit jelent ez a három dolog, amiről Péter beszél! Isten elsősorban nektek támasztotta fel –, tehát arról beszél először is, hogy mit tett Isten. A Szentírás mindig arról beszél, hogy mit tesz az Úr, az Atyának tulajdonítja: néktek támasztván fel! Ha megnézzük, akkor a Biblia Jézus Krisztus feltámadását a Szentháromság Isten művének tekinti, mert Jézus arról is beszél, hogy Ő önmagát támasztotta fel; arról is szól a Biblia, hogy az Atya támasztotta fel; és arról is, hogy a Szentlélek. De itt most Péter azt mondja, hogy „az Atya néktek támasztván fel”. Jézus a János 10,18-ban mondja: nekem van hatalmam letenni az életemet és felvenni azt. De itt most ezt mondja az ige: ne arra nézzetek, hogy Jézus a saját erejéből támadt fel, hanem Őt az Atya feltámasztotta! Ez a Biblia egyik nagy és fő üzenete, mert ebben van benne a mi üdvösségünk és örök életünk, hogy az Atya Jézust feltámasztotta. Tudniillik ez azt jelenti, hogy ebben vagyok bizonyos a felől, hogy Jézus Krisztus, mint kezesem, tökéletesen eleget tett a mi bűneinkért Isten igazságának, szenvedése és halála által. Mert, hogy az Atya feltámasztotta, ez azt jelenti, hogy az Atya Isten elfogadta ezt az engesztelést, ezt az elégtételt. Elfogadta, hogy ezt a javunkra akarja írni. Abban, hogy Jézust feltámasztotta, az „én szerelmes Fiam” iránti, a Jézus Krisztus iránti nagy atyai szeretetben, benne van a felénk áradó isteni kegyelmes irgalom és szeretet.

Ezért döntő az, hogy „néktek támasztván fel”, hogy a feltámadás nem öncélú! Hogy arra igazán nem Jézusnak volt szüksége, hanem neked és nekem! És erre vajon ki az közülünk, aki azt mondja: nekem támasztotta fel Jézust?

Nekem támasztotta fel, és ezért Jézus az én életem! Ki az, aki közülünk azt mondja ma: igen, nekem támasztotta fel, és én innentől kezdve, vagy mióta tudom ezt, azóta Jézussal járom utamat, megfogva a kezét! Azóta Jézus Krisztus él a szívemben! Ez húsvét igazi örömhíre, nem az, hogy a lepedők hogy voltak összehajtvva! Az utal valamire, vannak külsőségek: húsvét külsőségei; és ott van a feltámadás csodájának az isteni ereje és a Biblia belső bizonyágtétele, hogy „nektek támasztotta” azért, hogy neked élő Krisztusod legyen! Hogy te egy élő Krisztusba legyél beoltva, és ezért te is élj! Mert ahhoz az élő Krisztushoz vagy kapcsolva hit által, Vele eggyé válva, aki maga az élet. Ezért mondja Jézus: aki hisz énbenem, az soha meg nem hal, és hogyha meghal is, él. Ez egy csodálatos dolog!

Jézus Krisztus tehát az Ő feltámadásával olyan állapotba hozott bennünket, hogy az Ő javait velünk közölhesse; hogy adjon bűnbánatot és bűnöknek bocsánatát (ApCsel 5,31). Így mondták reformátor eleink, és nagyon jól mondták a Biblia alapján: „Jézus nagypénteken halálával megszerezte számunkra ezeket a javakat, ami nekünk az üdvösséghez és az örök élethez szükséges, feltámadásával pedig olyan állapotba hozott bennünket, hogy azt nekünk átadhasssa.” Mert hiába szerez meg valamit Jézus, ha nekünk azt nem tudná odaadni! Ha az nem lenne a tiéd, meg az enyém! Ha azt mi hit által nem ragadhatnánk meg, és nem vehetnénk át! De a feltámadás azt jelenti, hogy bennünket olyan állapotba hozott, hogy odaadhassa, és ezekkel megajándékozzon bennünket.

Valahogy úgy van ez, mint amikor egy király, mondjuk, magához hívat egy kis utcagyereket, aki ott van az utcán szegényen, rongyokban, mosdatlanul, fésületlenül. „Gyere, mert hívat a király! De a király elé így nem állhatsz!” Akkor jönnek a szolgák, és kezelésbe veszik a gyermeket: jól megfürdetik, megfésülik, aztán hoznak neki ruhát. „Így most már odaállhatsz a király elé!” Én ebben értettem meg, hogy voltam szegény, balga, bűnbe veszett, éltem csak magamnak én; és egyszer csak azt mondták nekem: hívat a király! Jézus Krisztus az Ő feltámadásával olyan állapotba akar hozni engem, hogy odaállhassak a király elé! Milyen csodálatos éppen ezért a feltámadás, Krisztus győzelmének a prezentálása: néktek támasztván fel! Ó, bárcsak vallanád azt, hogy „igen, nekem támasztotta fel Jézust!”

Aztán a második, amiről beszél Isten igéje: hogy megáldjon titeket, azért küldte el Szolgáját és támasztotta fel! Mik a feltámadás áldásai? Meg kell néznünk más igéket is, mert olyan jó, hogy a Biblia önmagát magyarázza, és hogyha más igéket veszünk alapul, akkor tudjuk, hogy a feltámadás áldásai ezek: a megigazítás, a megszenteltetés és a megdicsőítés. Ezek a feltámadás csodálatos áldásai. Azért, mert a feltámadáskor éljük át, hogy Jézus Krisztusban igaz vagyok. Önmagamban nem. Önmagamban bűnös, szennyes vagyok, de Jézus Krisztusban mégis igaz vagyok. Vagyis úgy néz rám az Atya, mintha soha semmi bűnt nem követtem volna el, sőt mintha mindenben olyan engedelmes lettem volna, mint volt az Úr Jézus Krisztus.

A megigazítás a Bibliában egy jogi fogalom. Inkább úgy lehetne nevezni, hogy igazzá nyilvánítás. Mintha valakinek azt mondanánk, aki egy csomó adós-

A FELTÁMADÁS AJÁNDÉKAI

---

ságot összehalmozott, hogy „nem tartozol semmivel!” Minthogyha azt mondanánk valakinek, aki teljesen szennyes, hogy „te tulajdonképpen tiszta vagy!” Kell-e ez az ajándék? Mert ez az ajándék a feltámadott Jézus Krisztusban van! Ez csak a feltámadott Jézussal vehető át: a megigazítás, a megszenteltetés. Vagyis azt mondja: aki Jézusban van, az lelki életet kell, hogy éljen! Az úgy gondolkodik, ahogy a Szentírásban Isten elé adja: „én, az Úr, a ti Istenetek szent vagyok”, ezért ti is szentek legyetek teljes életetekben! A szentség és a szent élet nem azt jelenti a Bibliában, hogy bűntelen és hibátlan, hanem azt jelenti: törekvés az Úrral való járásra! Ahogy az úrvacsorai kérdésnél majd elhangzik: igyekeztek-e az Ő dicsőségére élni? Nagyon nehezen fog menni, de ha meg se próbálom, akkor hogyan fog? Vannak olyanok, akik valamit meg se próbálnak, már az elején azt mondják: ó, ez nekem nem megy! „Azért csak próbáljuk meg!” Akkor elkezd, és aztán kiderül, hogy azért valamennyire csak megy! Azt mondja az ige, hogy akik megszenteltetnek, azok igyekeznek Jézus Krisztus dicsőségére élni és Vele járni; naponként megkérdezni: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Legyél Úr az életem fölött!

Harmadszorra: a feltámadás ajándéka a megdicsőíttetésünk. Ez pedig a Bibliában azt jelenti, amit a Heidelbergi Káténkban is megfogalmaztak, hogy Jézus feltámadása a mi dicsőséges feltámadásunknak is záloga. Jób így vallotta és hitte: „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.” Nincs vége mindennek, mert a fölött a por fölött egyszer majd az én Megváltóm meg fog állni! Milyen csodálatos! Jézus feltámadása azt jelenti a számunkra, hogy milyen vőlegény lenne az, akinek halott menyasszonya van! Azt jelenti számunkra, hogy milyen pásztor lenne az, aki halott bárányok fölött akarna pásztoralni! Azt jelenti a mi számunkra, hogy milyen fő lenne az, milyen fej lenne az, akinek halott tagjai vannak! Hogyha Jézus él, akkor nekem is életem van! Azért mert Ő a fő, és nem hagyja, hogy elveszék egy tagja.

Ezt gyerekként éltem át először, és akkor nem is tudtam, hogy mit jelent, milyen nagyszerű dolgot olvasok! Gyerekként engem a szüleim elvittek a nagyszülők sírjához a debreceni köztemetőben. Az egyszerű sírkövön nem volt más, csak a két név, meg a két dátum: születés és halál; és alá volt írva öt szó. Gyerekként elolvastam, és nem értettem, de úgy éreztem, hogy ez nagyon fontos! Ez az öt szó volt ott: „Jézus él, mi is élünk.” Emlékszem, az volt még odaírva, hogy 55,2. Este elkezdtem keresni a Bibliában, hogy melyik könyvnek van ötvenöt része. Persze, nem találtam! A második vers, ahol még volt is, az nem erről szólt. Aztán később, már talán teológus voltam, amikor megtudtam, hogy ez nem is bibliai ige, hanem egy éneknek a második verse. Ráadásul, a nagybátyám úgy íratta fel, hogy ez a régi énekeskönyvből az 55. dicséret 2. verse, a miénkben pedig ez a 348. ének 2. verse!

Én akkor nem is tudtam, de egyre jobban kezdtem átélni ennek az igazságát. Ebben van a húsvét, a feltámadás lényege! Ebben van a mi élő reménységünk, hogy Jézus él, mi is élünk! Mi, akik temetünk, gyászolunk, siratunk, elkeseredünk; azt énekeljük, hogy „Elválni kedvesinktől, Fájdalmas és nehéz.”

Hogy felemeli ez a gyászból a gyászolót! Hogy felemeli ez betegségben a szenvedőt! Hogy felemeli ez a kilátástalanságban vergődő fiatalt és a magabiztos gyermeket! Jézus él, mi is élünk!

Tehát, húsvétkor nem nekünk kell valamit csinálni, emlékezni, hanem húsvétkor ki kell nyújtani a kezünket, és azt mondani: Uram, tedd bele a Te ajándékaidat! Uram, tedd bele a Te élő igédet! Kinyitom a szívem, hogy helyezd bele az üdvösséget, meg az örök életet, hogy éljek, mert az élet Nélküled nem élet! Az élet az Ő Fiában van, és így mondja az apostol: „Akié a Fiú, azé az élet, akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban.” De mióta Jézus feltámadt, azóta benned meglehet az élet! Azóta tiéd lehet az élet, az Isten Fia, Jézus, mert nektek támasztotta fel! Hát nem csodálatos? Nektek támasztotta fel! Ó, vallja a szíved, testvérem: igen, ez az áldás Jézusban adatott; ez az áldás Jézus által az enyém; az élő, feltámadott, Úr Jézus Krisztus által!

Ámen.

Imádkozzunk!

Köszönjük Neked, Úr Jézus Krisztus, hogy nem maradtál a sírban, mert a Te ügyed nem egy veszett ügy, és a Te országod nem egy bukott ország, és a Te országodnak a polgárai, gyermekeid, nem egy vesztes királynak az elbukott népe. Köszönjük, hogy azt hirdeti nekünk a húsvét, hogy Te vagy az igazán győztes, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön. Köszönjük, hogy aki Hozzád tartozik, az ugyanezt a győzelmet élheti át még akkor is, amikor itt a keskeny úton bukdácsolva próbálunk előre haladni a szentség útján. Próbálunk engedelmeskedni akaratomnak, engedni hívásodnak, odafigyelni tanácsaidra, elfogadni intésedet és feddésedet, és mégis kérve, hogy téríts meg, Urunk, és megtérünk. Köszönjük, hogy ezt is Te munkálod a szívben, és adsz megtérést az életre, hogy elforduljunk a gonoszságainktól, és odaforduljunk Hozzád; hogy felszámoljuk sötét útjainkat, és világosságban járjunk, mint ahogy Te magad is a világosságban vagy.

Úr Jézus, kérünk, hogy engedd átélnünk ma azt, hogy valóban nekünk támadtál fel! Hogy húsvét a feltámadás csodája! Ez nem egy ünnep a mi számunkra, nem néhány munkaszüneti nap, hanem a mi megváltásunknak csodáját szemlélhetjük az írásokban, amelyek kijelentették ezt már az Ószövetségben; a prédikációkban, amelyeket hallhatunk azóta is, nemzedékről nemzedékre, évszázadról évszázadra; a Te megújuló, örökkévaló kegyelmedet tárja elénk. Könyörülj rajtunk, hogy higgyünk és üdvözlünk! Ne csodálkozzunk és csodát várjunk; ne próbáljunk kibújni az egyetlen út alól, amely a mennybe visz, hanem tegyük rá lábunkat. Ne is rátegyük, hanem Te igazítsd lábunkat a béke útjára!

Kérünk Téged, hogy áldd meg ennek az igének a megdicsőíttetés üzenetével azokat a testvéreinket, akik szomorúságban, gyászban vannak, akik a héten is temettek; és kérünk Téged, minden gyászoló testvérünkért, hogy emeld fel őket ennek üzenetével! Fájd az, amikor egy szerettünk nem itt velünk él, de a vigaszunk az, hogy ha hitben hálnak meg, akkor Veled élnek. Nem itt a látható

A FELTÁMADÁS AJÁNDÉKAI

---

világban, hanem a láthatatlanban. Kérünk Téged, Urunk, hogy emeld fel a betegeinket, a kórházban levő testvéreket. Különösen kérünk egy testvérünkért, aki itt lenne most közöttünk, hogyha hirtelen súlyos betegséggel nem látogatod meg. Urunk, kérünk a szeretteiért, hogy adj erőt nekik!

Kérünk Téged, Urunk, hogy Te áldd meg mindazokat, akik örülnek is, hogy hálások legyenek, és adj nekünk igaz hitet, szent Fiadban, az Úr Jézus Krisztusban! Áldd meg a Te népedet az egész világon, szétszóródott magyarságunkat, kicsiny református gyülekezeteket szerte a világon, Urunk! Hirdettesd a Te igédet sok-sok helyen, és hívd még az embert magadhoz, hogy megtérjen és éljen! Jézus Krisztus nevében kérünk, Atyánk.

Ámen.

438,4-5 ének

4. Ezért az Atya magával bennünket
Mebékéltetvén, eltörlé bűnünket;
Ellenségiből tett fiaivá,
Szent Fia örökös társaivá.
Jézus, halállal tévén eleget,
Megengesztelted a földhöz az eget;
Általad – amit más nem tehetett –
A teljes váltság elvégeztetett.

5. Azért már minket éleszt és vigasztal
Ez az általad rendeltetett asztal,
Mely annak nyilvánvaló tüköre,
Véred mint omla, tested mint töre.
Sőt tested jegyét itt nemcsak mutatod,
De személy szerint nekünk is adatod;
Zálog ez, hogy van nekünk is jussunk
A tőled szerzett jókhoz, Jézusunk!